

Absurd poetisk

Dan Backman, art critic

Catalogue in conjunction with exhibition "Tro, hopp, tvivel och kärlek", curated and edited by Jennie Fahlström, produced by SAK (Sveriges Allmänna Konstförening), at Konstakademien, Stockholm, Sweden.

Konstnärer har i alla tider använt sig av strategier. För att komma vidare och djupare i den kreativa processen och det konstnärliga uttrycket.

Ett sätt kan paradoxalt nog vara att sätta upp regler för skapandet, som Lars von Triers Dogma-manifest. När allting är tillåtet kan valmöjligheterna bli för många och då kan det hjälpa att begränsa den egna konstnärliga friheten för att inte fastna i gamla hjulspår.

Erla S. Haraldsdóttir - född på Island, uppvuxen i Sverige, bosatt i Tyskland - sätter gärna upp regler och begränsningar för sitt konstnärsskap, som förutom måleri inbegriper animation, video och fotomontage. Eller så gör hon sig till ett medium för någon eller något utanför henne själv. Som Hilma af Klint, som målade efter instruktioner från andeväsen och sedan höll bilderna hemliga för omvärlden.

Erla S. Haraldsdóttir anger en liknande upplevelse, om än inte lika omfattande och omvälvande: vid en vandring i en skog i nordöstra USA fick hon en uppmaning från en okänd ande att måla "träd som växer i skogen" och att "skapa ett rum mellan träden".

Som en fortsättning har konstnären bett ett antal personer om instruktioner för nya målningar. "The ingredients of hummus in the ten sephirot" har tillkommit efter en sådan uppmaning. Denna gång var instruktionen att "bli en hummus-specialist", både i "akademisk och konstnärlig mening", och att bjuda "någon du tycker om på syrisk hummus med tårar".

Hummus är en sås, eller pasta, som i grunden består av kikärter, sesampasta (tahini), olivolja, vitlök, citronjuice och salt. Den har sitt ursprung i

mellanöstern men har spridits över hela världen.

Erla kanske inte blev en "hummus-expert" men hon testade i alla fall olika recept hemma i köket i Berlin. Jag vet av egen erfarenhet att kvaliteten och smaken på den sesampasta man kan köpa varierar rejält så nog går det att röra ihop många olika sorters hummus.

För den målning som vi här uppehåller oss vid lät konstnären de olika ingredienserna i hennes hummus ta plats i de tio sefirots som bildar "livets träd", en central symbol inom kabbalan, som i sin tur är en del av den judiska mystiken.

Vi ser hur hon placerat råvarorna i kanterna och den mixade hummussen i mitten, mellan sefiroten i toppen, Kether, och den i botten, Malchut.

Titeln på målningen är avväpnande konkret, The ingredients of hummus in the ten sephirot. Likaså den arabiska text som återfinns allra längst ned: kikärter med tahini.

Det är en mångtydig och vacker målning som använder sig av sefiroternas färger men undanber sig en förnuftsmässig tolkning. Snarare är den att se som frikopplad kravet på konstens begriplighet och nytta.

Hummus och kabbala har en delvis gemensam geografisk och kulturell hemvist, men det är oklart om hummussen ursprungligen kommer från det judiska eller arabiska köket. Att som Haraldsdóttir pressa in vitlök, citron, kikärter och sesamfrö i de håligheter som ska ses som emanationer av en fördold gudom blir en absurt poetisk handling. Kanske skulle någon som utövar kabbala kunna ta illa upp: tilltaget att kombinera livets träd med ett hummus-recept kan ju ses som trivialiserande.

Absurd poetisk

Dan Backman, art critic

Catalogue in conjunction with exhibition "Tro, hopp, tvivel och kärlek", curated and edited by Jennie Fahlström, produced by SAK (Sveriges Allmänna Konstförening), at Konstakademien, Stockholm, Sweden.

Koloriten är tung, mycket rödbrunt, och oljefärgen är pastost pålagd. Det står lite i kontrast till det upprättstående formatet, som gör att bilden ligger närmare en affisch - och därmed grafisk formgivning - än en konventionell tavla.

Målningen är representativ för konstnärskapet. Dels för färgens lyster, påtagliga materialitet och stringent dekorativa anslag. Dels för det mångtydiga och lika esoteriska som konkreta pusslandet med livets andliga och materiella dimensioner.

Det illustrativa draget löper som en röd tråd genom Haraldsdóttirs informationstäta bilder. Konturskarp medeltida ikonografi och inlån från konsthistorien har en given plats i ett eklektiskt måleri som ändå måste sägas vara mer samtida än historiserande.